

Pes a řidičák
Osoby a obsazení

Já

Bratr

Míša – když ho exšvagr koupil u té cikánky v Holešovické tržnici, tak to byl trpasličí jezevčík. Když exšvagrová dostala alergii na psí chlupy tak mi ho exmanželka přitáhla domů. Když to vyrostlo, tak to mělo cca 54cm v kohoutku... podle doktora kříženec nějakého ovčáka se shetlandskou kolii.

Garin – výstavní boxer

Ivan – veterinář z Říčan

Policisté (množina)

Jednoho krásného letního dopoledne jsem se psem vyrazil k rodičům na chatu. Pravidelně jsme se tam s bratrem střídali, protože ti psi si tak nějak neuměli rozdělit 3000m2 zahrady na dvě půlky. Jenže tentokrát jsme se nějak sešli všichni... a máma nás ukecala ať ty psi přivážeme a zůstaneme na oběd.

Přesně ve 12:00 maminka servíruje oběd a my si k tomu dáváme jedno pivo = Gambrinus 10°.

Někdy kolem 13:00 se psi porvali. Míša překousal provaz a Garin utrhnul kožené vodítko.

Když jsme je dostali od sebe, tak byl Míša celý od krve. Bodejť ne – roztrhnul Garinovi mordu a natrhnul mu i kůži pod okem. No a jak ho Garin zalehl, tak na něj krvácel.

Takže jsme si každý naložil svého psa do auta a hurá k Ivanovi = místní veterinář. Byl s nimi hotov kolem 13:30 a já jsem se ještě zastavil u našich abych jim řekl že psi jsou v podstatě v pořádku.

14:15 odjíždím od rodičů (=Gambrinus + 2h)

15:00 mě staví hlídka policie na Koněvově ulici. Provádí kompletní úkony včetně dechové zkoušky. A jeje pane řidiči vy máte 1promile... S úsměvem jsem jim řekl že jsem k obědu měl jedno pivo a vezmu-li v úvahu že bych z toho měl 1promile a podle lékařů jsou 4promile smrtelná dávka, tak by mě měly zabít cca 4piva... takže asi bude někde nějaká chyba co hoši??? Moje komentáře bohužel nezapadly na úrodnou půdu a oni stále vymáhali jakousi pokutu. Haha ani omylem jedeme na krev. (=Gambrinus + 2:45h)

15:20 mě policie vyzývá k odstavení vozidla s tím, že s nimi pojedou na služebnu k sepsání protokolu a na tu krev pojedem hned potom. Upozorňuji na psa na zadních sedačkách. Hlídka je toho názoru že tam pes zůstane a až se vrátím tak si ho vyzdvihnu. S tím se naprosto ztotožňuji a jen připomínám že jim pak tu mrtvolu donesu na služebnu a podám trestní oznámení na týrání zvířat. Na teploměru bylo něco kolem 30° a v tom zavřeném autě by bylo peklo... Po krátké poradě z hlídky vypadlo, že mu mám nechat otevřená okénka. Kontruji tím, že podle platné vyhlášky nesmí řidič opustit nezabezpečené vozidlo. Pokud mi to nařídí s radostí provedu a napíšeme do protokolu že mi nařídili porušit platnou vyhlášku. Po krátké poradě se hlídka s vítězoslavným úsměvem rozhodla že pes pojedou s námi...

15:45 otevírám dveře a Míša radostně vyráží na průzkum okolí. Ježto ho hlídka skoro odsoudila k smrti, tak se asi rozhodl že jim to trošku osladí... Na výzvy hlídky ohledně neprodleného nástupu do vozidla nijak nereagoval. Já jsem jej samozřejmě volal k odpovědnosti (Mišáčku haló tady pojedeme s pánama), ale tento (a podobné) povel mu asi nebyl ořejmen. Ale když se trošku vyběhal tak za pomoci standartních povelů přiběhl.

16:05 nastupujeme do vozu. Za volantem policajt vedle něj druhý, třetí si sedl dozadu za řidiče, pak nastoupil pes a pak jsem se tam zkoušel nacpat já. Hlídka rozjíždí vůz a vzhledem ke stísněným podmínkám na zadních sedačkách se přítomný policista pokoušel udělat trochu víc místa. Poposedl si a dokonce popotáhl pendrek, abychom se tam lépe vešli... Míša zaťal zuby do pendreku.. logicky... dejte pejskovi k tlamě klacík a začněte s ním šukat... policista se v rámci pokusu o ochranu výstrojních / výzbrojních součástí snažil tomu psovi ten pendrek

z té tlamy vytáhnout... nevím jak to ti psi dělají ale hubou plnou klacku umí vrčet a i štěkat. To samozřejmě neuniklo policejnímu pilotovi a ohlédl se doprava dozadu. Přitom v rámci korekce otočil volant doleva. Výsledkem bylo vrčící a štěkající policejní auto v protisměru, autobus na chodníku a několik velmi rozčilených chodců tamtéž. Zaplat' bůh stihli před tím autobusem uskočit... po vyšetření tohoto incidentu jsme pokračovali směrem Lupáčova. Před policejní stanicí v Lupáčově je místní park. Po otevření dveří za účelem výstupu z vozidla a následné návštěvě tohoto zařízení Míša bere dráhu směr park a po drobné neshodě s místním vořechem si nárokuje pevné postavení u té z jeho pohledu krásné fenky. Přítomná hlídka v napjaté atmosféře urovnává spor s majitelem vořecha. Míša mezitím hoblují fenku. Její majitel má nejspíš respekt před přítomností hlídky a příliš neprotestuje.

17:10 vstupujeme do jámy Ivové. Vzhledem k faktu že se na této stanici nachází místní policejní pes, Míša cestou značkuje své území. Na dotaz službu konajícího příslušníka „kdo to bude uklízet?“ Míša a ani já nereagujeme. Ať si to pánové vyřídí mezi sebou. V rámci čekání na výsledk Míša štěká na každého občana, který se na stanici nachází a nemá tu správnou barvu / vůni / vzhled / vzdělání / společenské postavení / atd... Vzhledem k tomu že je to lokalita Praha Žižkov, štěká na všechny. (Místopisná poznámka: tuto místnost Míša rozdělil následovně: 90% obsazenosti je Míša a jeho páníček, 10% jsou ostatní, nalepení na dveře v hloučku). Podávám jim vysvětlení „no je to holt ovčácký pes a má rád když jsou všichni pohromadě“. Jejich nepřizpůsobivé komentáře nechám stranou – Míša to vyřizuje s naprostým přehledem.

17:50 jdeme s Míšou k výsledku. Službu konající policista se chvíli tváří nerudně a má poznámky ohledně přítomnosti psa u výsledku. Ještě stále ve dveřích mu s úsměvem říkám, že jej s radostí nechám venku v čekárně. Podlehl protestům přítomných a vyzval mě ať si sednu. Míša, jako jakýkoliv způsobný pes zalehl pod stůl a lehce mu slintal na polobotky. Cukala mu nožka, ale neměl odvalu psa odkopnout.

18:00 je na protokolu označen začátek výsledku. Podrobně popisují celou kauzu od samého začátku a policista odmítá provést zápis do protokolu se slovy to tam přece nemůžu napsat. Vytahuje z psacího stroje papír, muchlá ho a zdánlivě ledabylým obloukem jej posílá do koše v rohu ústnosti po své levé ruce. Míša startuje za letícím papírkem, a vzhledem k tomu že nebyl včas upozorněn a novou hru jej nestihá zachytit. Nevadí, viděl přece kam to spadlo a samo sebou to hned přinese zpátky. Policista si utírá na stole vylitou kávu (Míša lehce zavadil o nohu od stolu) a tuto činnost doprovází neslužebným komentářem. Míša rabuje koš. Jakmile našel ten správný papír, běží s ním k policistovi a klade mu ho i s hlavou do klína. Policista požaduje odvolání psa a já požaduji aby zapsal do protokolu vše co vyslovím, s tím že mu ho jinak nepodepíšu.

18:30 máme v ruce protokol a vracíme se do čekárny. Tím šetříme službu konajícím policistům spoustu práce, jelikož se většina přítomných rozhoduje že už vlastně nic nechce.

18:50 přichází dvojice policistů a vyzývá mě k nástupu do vozu za účelem přepravy k odběru krve. Požadují po nich misku s vodou pro toho zuboženého pejska, který jejich přičiněním již od cca 14h nic nepil a může tím dojít k újmě na zdraví (za což je zažalují) a musíme také počítat s jeho žízní vyvolanou nervozitou. Míša stojí má hlavu na stranu a z tlamy mu visí jazyk. Policisté dostávají naprosto spásnou (z jejich pohledu) myšlenku, jestli by se nemohl napít z kašny v parku. Tak to si samozřejmě nenechám ujít... Má představa vedrem uondaného pejska, který dostane jako bonus k proběhnutí se v parku možnost zaplavat si v kašně byla neodolatelná. Po otevření dveří se Míša rozebíhá směr park. Policisté se ho snaží směřovat ke kašně, ale přítomnost jiných pejsků jej neustále svádí ke hrám. Cca po 15minutách se konečně vrhá do kašny. Policisté poukazují na to, že jim za chvíli končí služba a já povolávám psa do přistaveného vozu. Ještě je celý mokrý a policisté trvají na tom, že nemůže na sedačky. Bohužel to Míša neakceptuje a celou cestu sedí vzadu na sedačce a slintá na okno.

19:30 Nemocnice Ministerstva Vnitra Praha Na Míčánkách. Po příjezdu se Míša rozebíhá na kontrolu okolí. Za ním běží jakési dvě postavy v bílých pláštích a celkem nevybíravými výrazy upozorňují hlídku na zákaz volného pobíhání psů v areálu nemocnice.

19:45 Jsme se brutálně pohádali se zřízenci, kteří považují za zcela nemožné, aby šel pes se mnou na odběr krve. Dostáváme se do patové situace. Pes musí být v autě, já požaduji aby měl otevřená okénka a mohl dýchat čerstvý vzduch (jinak bude týrán zvirat, žaloba – no jako vždycky). Problém je v tom že pak půjdu na odběr jen s jedním policistou a on tím pádem nebude mít svědka... páč jim někdo zakázal odejít od otevřeného policejního vozu a přivolání další hlídky, která by Míšu hlídala se neodvažují... Byl jsem tedy velmi mile žádán, abych odběr krve absolvoval jen s jedním policistou a pokud možno mu nedělal problémy. No tak to se rozumí samo sebou jsem přece rozumný a zákona dbalý občan a policii jsem nakloněn pomoci kdykoli mě o to požádá.

20:00 vstupujeme do ordinace. (Gambrinus + 7:30h). Policista předkládá žádost a sestra mě posazuje na židli a chystá se k provedení úkonu. Ptám se jestli by nabylo lépe provést proceduru vleže, neboť jakmile mě píchne, tak omdlím. Sestra odkládá náčiní a oznamuje že v tom případě musí provést odběr lékař. Odchází nějakého hledat.

20:20 dorazil pan doktor a nařizuje provedení odběru vleže. Sestra mi odebírá krev a pan doktor provádí supervizi (=kecá s policajtem). Ihned po odběru se policista s významným pohledem na hodiny v ordinaci táže jestli už tedy pojedeme. Já s tím naprosto souhlasím a ptám se kdo zhasnul, protože nic nevidím. Lékař a sestra vědouce že to je jeden z příznaků koma, mě urychleně zdvihají končetiny a plácnou mi na čelo mokrý hadr. Policista je informován, že dokud se mi neudělá lépe, tak nejsem schopen převozu (tedy pouze na jeho osobní zodpovědnost). Můj úsměv mu dává na vědomí, že by to ještě mohlo být zajímavé a rozhoduje se raději vyčkat, než se můj stav zlepší.

20:35 policista shání takový ten vozíček pro přepravu nemocných. Přestává mě to bavit a říkám že s jeho pomocí bych snad do toho auta došel. Policista se nabízí a nechám se od něj do vozu v podstatě odnést.

20:40 jsme u auta. Můj zdravotní stav se prudce zlepší při pohledu na Míšu. Otvíráme dveře a pes bere dráhu po nemocnici. Opět to neunikne pozornosti těch zřízenců. V okamžiku, kdy zasedneme do vozu a pilot se chystá ke startu, tak zjišťuje že mu Míša v jakémsi nestřeženém okamžiku okousal tu kouli na řadící páce.

21:00 přijíždíme zpět do Lupáčovky. Mám toho plné zuby (zjevně hladý) což Míša vycítí a drží se mi u nohy.

21:15 máme veškeré papírování za sebou a my s Míšou odcházíme domů. Bubu dírou je to kousek a tak mi nevádí zadržený řidičák.

+14dní dostávám předvolání k podání vysvětlení. Beru Míšu na prochajdu a dostavuji se na MO Praha Lupáčova. K mému velikému překvapení nejsem pozván za účelem omluvy a navrácení ŘP, ale jedná se o porušení vyhlášky MHMP ohledně volného pobíhání psů nota bene bez náhubku. Přítomnému vyšetřovateli objasňuji celou záležitost. Pes byl celou dobu v mém osobním voze, což snad opravdu nelze považovat za veřejné prostranství a opustil jej pouze na přímý příkaz policistů, který jsem jako každý řádný občan okamžitě uposlechl. Odmítá se mnou sepsat protokol s tím že to co mu říkám (viz výše) tam napsat nemůže. V tom případě mu samozřejmě odmítám podepsat protokol a požaduji prohlášení o tom, že jsem marnil svůj čas jen tak hala-bala. Sepisujeme protokol. Okamžitě kontaktuji Nemocnici MV, a táži se na výsledek krevního testu na přítomnost odpudivé látky. Jakýsi velmi milý hlas mě ubezpečuje, že můj test má ve výsledku 0,00 promile, což je v podstatě podivuhodné, neboť v rámci nepřesnosti je možné že tento test ukazuje hodnoty až 0,04 promile.

+ 21dní přestává mě bavit jezdit všade taxikem a jdu na Lupáčovou pro řidičák. Bohužel tam zrovna mají hlášenou bombu a nemají na mě čas. Ptám se jestli je tam nějaký velitel a oni mě posílají do 2NP. Tam sedí celkem fešná sekretářka a té ptám jestli je přítomen pan velitel. Po

jejím sdělení že je přítomen, ale zrovna tam má nějakou schůzku otevírám dveře od kanceláře pana velitele (tak nějak jsem se ptal za chůze = nezastavil jsem se). Něco tam pindal s nějakými dalšími policisty. Jeho protesty umlčuji položením vizitkáře kde jsem si předem připravil soubor vizitek (předseda ústavně právního výboru; tajemník senátu; několik starostů, tajemník z MV, atd).

Okamžitě jsem dostal termín schůzky, kde se vše vyřeší.

+7dní беру Мíšu na prochajdu v rámci toho se dostavuji k sjednané schůzce a požaduji vydání svého ŘP. Pan velitel mě osobně odvádí na oddělení dopravních přestupků a společně se mnou požaduje navrácení ŘP. Policista za stolem nás ubezpečuje že to hned udělá. Žádám tedy aby započal s navracecí procedurou. Jo jo hned to bude... po cca 10minutách z něj vylezlo že neví jak se to dělá. Na přímý dotaz pana Velitele se přiznal, že dělá na Dopravce asi 20let a za tu dobu se mu ještě nestalo, aby vrátil řidičák za alkohol sebraný někomu kdo nemá v krvi ani chybu měření, natož nějaký alkohol. Velitel nevěřicně zírá. Já se ptám, jestli pan policista chodil do nějaké policejní školy. Ne nechodil. (s pýchou) Chodil na policejní akademii. Ptám se jestli mu na té akademii říkali jak postupovat ve výše popsáném případě. To prý jistě ano, ale za těch 20let... se to určitě změnilo. Navrhuji oběma přítomným, že si skočím na oběd, policisté si mezitím zavolají do školy, tam jim jistě řeknou co mají dělat, a po návratu z oběda dostanu do ruky řidičák. Papíry ať si k tomu klidně dělají až v další pětiletce. Pokud ten ŘP nebude ležet na stole, tak jim tam přinesu žalobu + účty za taxi. Dále už se na sebe nebudeme mile usmívat, budou se usmívat leda tak na mého právního zástupce. Po svíčkové se šesti se dostavuji na Dopr. In. Lupáčova, беру si do ruky řidičák a na výzvu k podpisu nějakého dokumentu přítomnému policistovi sděluji, že mu to podepíšu asi tak za stejnou dobu, jako mi ho neoprávněně zadržovali. Jeho následné věty bohužel zanikly v psím štěkotu - Мíша na jakékoliv zvyšování hlasu na členy jeho smečky reagoval stejně = zvyšoval hlas.

Tak vlastně ani nevím jestli mám ten řidičák oprávněně... on to totiž do dneška nemá podepsané...